

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понедіків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 16. II. пов.

Конт. почт. ш. 26 726

Адреса теле. «Діло»—Львів»

Число телефону 261

Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Аустро-Угорщині:

місячно 270 К.
чвертрічно 8—
піврічно 16—
річно 32—

у Львові (без доставки)

місячно 240 К.
чвертрічно 7—
піврічно 14—
річно 28—

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка п'ятиднів, дитиняль-
ного 40, в неділюні м.
ововістадіт с. в редакційній
міста Т. К. Пов. жидина про
міста і зарукова 1:50
Некрологи стоїма 1 К.
Сталооголошеня ажохроної
— мовою. —
Один примірник коштує
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видас: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейно.

Конференція антанту в Римі.

Над чим радилі?—Що в солунському виправі?—Завна Бріана.—Голоси Італійської преси.

Як уже відомо в телеграмі, в п'ятницю, суб'язу й неділю (5—7. с. м.) радила в Римі конференція антанту. В конференції взяли участь дипломатичні й військові представники Англії, Франції, Росії й Італії. Народи відбували ся так, що дипломатичні й військові представники радили по части окремо, по части разом. Про що радили, се держить ся в тайні. Можна тільки догадувати ся, що предметом нарад було теперішнє положення — дипломатичне і воєнне. Дипломатичне, витворене акцією Вільсона і взагалі неутраляних; воєнне, витворене погромом Рокуїї. В мирові переговори антант покищо не хоче вдавати ся. Отже мусить старати ся утворити воєнні факти, які вважає для себе кінцею передумовою мира. Народа в Римі мусіла застановити ся над тим, яку в д'ловідь дати Вільсонові і як утворити ті воєнні факти. Нова воєнна акція антанту, яка мала би довести до воєнного рішення, мусіла бути головним предметом нарад.

З окрема звертає увагу, що в нараді взяв участь вождь солунської виправи Сарай та що в Італійській пресі появили ся вісти (дав наше вчерашнє число) про виннене солунської виправи.

В зв'язку в сего справою треба вантувати годос льондонського тижневника „Nation“, який каже, що містога англійських кораблів так зменшила ся, що не можна вимагати від англійської фльоти нових задач, коли вона має взосмотрювати край і сповнати потреби експортної торгівлі. З огляду на се є неможлива значнійша участь Англії в солунській виправі.

Коли ж візьмемо на увагу, що Франція та кож не може вже збільшити своїй участи в сій виправі, — то цікаво, що рішила римська конференція: чи вести сю виправу в дотеперішніх равірах, чи звинити її, чи може згодина ся дати свою поміч Італія. Як саме рішено, повинна показати найблизша будучиць.

Учасники конференції, урядові комунікати і преса говорять про неї тільки загальними фразами.

Так французський президент міністрів Бріан — як доносить римський кореспондент париского дневника „Temps“ — перед авіздом в Риму сказав: „Наша подорож була дуже корисна, і думаю, що вожа відбула ся уластивий хвилі. В останніх тижнях і по останніх з'яздах союзників виринули деякі труднощі що до подорож. З усіх сторін старали ся, щоб назбирили ся хвари над антантом і над взаїмними відносинами союзників. Отже треба було ті хвари равігати, усунути ті малі труднощі й досягнути повне порозуміння що до всіх підриччя і будучих полій. Пристутствуючи до сеї вади в як найкориснійшій духовій настрою й усунули всі малі труднощі. В Італійських товаришів зустріч ся в найбільшою симпатію і найживішим бажанєм дїята до спільної по діи“. А в розмові, яку оголошує „Giornale d'Italia“, Бріан сказав, що має певність, що антант знаходить ся на дорогі до найгарнійшого й найбаррадійшого результату.

Як оцінює конференцію Італійська преса, видно з отсих годосів:

„Giornale d'Italia“ каже, що на конференції привито дуже важні узвали. Що вони є таксамо — шасливі, се буде видно коли їх виконають ся. „Corriere d'Italia“ пише, що в Італії загално думають, що ся конференція є важнійша від усіх попередніх конференцій антанту, що її узвали можуть бути рішучі для висліді війни та що виконане їх спличинить жовнокі зворот на подяк бити на користи антанту. — „Tribuna“ пише: „Стріча англійських і французьких генералів в Кадорною свдчить, що конференція була передовим посвячене військовим справам. Як в останній парискої конференції виїшла єдність фронту, так в конференції в Римі воєнна виїти єдність акції.“

Хто заслужив митр. Шептицького у Суздаль?

У петроградськїм „Дні“ ч. 336 в дня 6—19. грудня м. р. у замітці п. в. „До інтерлєяції в справі гр. Шептицького“ читаємо:

В синоді твердять, що духовна управа не брала діяльної участи в справі заслання митрополита гр. Шептицького у Суздальський монастир. Духовна управа на жадане иншого уряду визначила тільки поміщене в сім монастирі.

Ф. К.

Кабінет гр. Клям-Мартініца і партії.

Міністеріальна рада.

ВІДЕНЬ (Таб.) Під проводом гр. Клям-Мартініца відбула ся 9. с. м. кількогадинна міністеріальна рада, в якій взяли участь всі члени кабінету.

ВІДЕНЬ (Пр тел.) Сього тижня розпочинають ся конференції президента міністрів гр. Клям-Мартініца з парламентарними партіями. На сей тиждень призначені конференції з президією німецького національного союзу і з президією чеського союзу.

На второк 16. с. м. призначені засідання президії і совісний німецького національного союзу. Предметом нарад буде відомлене про конференції з правительством.

Український театр у Києві.

Відень, 1. січня 1917.

Як повідомляє „Кіев. Мисль“, у Києві з'організувало ся нове товариство на уділах під назвою „Український театр“, яке має на цілі обнови українського театру. В склад товариства входять М. Біляшівський, М. Левитський, Д. Цигур, А. Макаренко, М. Вільшанський, Н. Шевченко й ин. До сеї пори згодили ся взяти участь у групі отсі українські артистки й артисти: Заньковецька, Липицька, Полянська, Барвінок й ин., а дельше Саксаганський, Маряненко, Вільшанський, Петляшенко, Чигирський й ин. Склад групи буде доповнювати ся новими силами. Вивід пер мє бути поручений А. Саксаганському, М. Попову і В. Кричевському. Головні завданя т ва „Український театр“ такі: 1) обнова українського театру в зв'язку його минулими традиціями і в гармонії зі сучасними артистичними й громадськими питаннями; 2) всестороннє артистичнє представлене української штуки: драма, музика, спів, реставрація весі і національних обрядів; 3) освітні цілі: виклади, кінематограф, розмови, вистави; 4) дая освітненя тих завдань у склад групи мають бути поклякани найповажнійшій й найкрасній діачі українського театру, а також молоді провінційальні сили, з'організована драматична й вокальна трупа ві солістами, хором і українським балетом, з'організоване літературне журі для розробленя репертуару, устроєне артистично етнографічне бюро для піклозання коло декоративної й історично побутової сторони театру; 5) взагалі „Український театр“ має служити народнім інтересам, ідеалам і змаганням, які поставили би національний театр під артистичним оглядом на уровень європейських театрів. — Ф. К.

В літнім сезоні давала в Київї вистави, крім групи М. Садовського, ще й друга українська трупа Т. Колинченка й Д. Гайдамаки, яка грала в літнім театрі „Кулецького зібрання“. В зимовім сезоні грал тільки театр М. Садовського, що почав сей сезон 28. серпня традиційною виставою „Наталки Полтавки, по якій пішли чергою „На першому гулі“, „Зачароване коло“, „Вій“ і т. д. На репертуар складають ся

здебільшого давнійші перси, що згадаємо з останніх тижнів: „Нехварило“, „Шельменко наймит“, „Бурляка“, „Ой не ходи Грядю“, „Страшна поїзта“ (Черкасенка за Гоголем), „За двома зайцями“, „Вуси“, „Безталанна“, „Дай серцю волю, доведе в неволю“, „Безталанна“, „Наймитка“ і т. и. Новину репертуару творять п'яти актова історична трагедія С. Черкасенка п. а. „Про що тирса шестиста...“, якої головний героєм кошовий атаман Іван Сірко. На першій постави, в яких брав участь і сам дир. М. Садовський, публіка порожкуплювала білети ще заздалегідь перед днем вистави. З того часу йде перси раз-у-раз по бенефісових цінах. — Яв.

В сегорічнім олітнім сезоні йшла на сцені петербурського театру Федлобіна нова російська перси В. Ванниченка п. з. „Пришлуден“. У київськїм театрі Солопова виставляє знов дир. Сипельніков Яогож перси „Чорна пантера, яка до 24. грудня видержала вже 12 вистав. — Яв.

Антант і Греція.

ЛЬОНДОН (Таб.) Бюро Райтера довідуеть ся, що грецьке правительство дало союзникам рад заяв, які не є ані відкиненням ані прийняття ноті антанту. Грецьке правительство поклякуть ся на деякі труднощі, які стоять на перешкоді сповненю домагањ антанту. Стаювище грецького правительства, як виходить з його заяв, не є таке неуступчиве, як становище преси, яка стоить по стороні короля. Відповідь, яка має бути дана грецькому правительству, уладасть ся в Римі, де тепер знахоить ся представники правительства антанту. Тимчасом йде далі переносна королівських війск, що було обіцане в відповіді на ультимат антанту. Се переноснє відбуветь ся очевидно способом, який вдоволяє послів антанту.

ЛЬОНДОН (Райтер). „Times“ пише, що з огляду на становище грецького правительства на заяв, які воно дало союзникам, вислано з Риму нову ноту до Атен. Її домагањ ще невідомі, однак догадують ся, що вона жадє безприволочного виконання всіх вицїдленних домагањ, а також, щоб до 48 годин повідомлено про прийняте тих домагањ.

Українське шкільництво у Відні.

Нам пишуть:

На основі розпор. ц к. міністерства вір. і просв. в дня 4 грудня 1915. ч. 36 222 і в 17. сентя 1916. ч. 26 332, право складати т. зв. „прискореній іспити зрілости“ мають тіученики жовнів, що сачили VII. кл. в шк. рр. 1914/15 або 1915/16, однак від умовою, що перд приступленем до іспиту поклякуть чотириотижневий курс. На такім курсі перероблюеть ся в скороченому матеріал VIII. кл.

Такий курс в укр. вишл. мовою отворено в шк. році 1916/17 у Відні під управою директора станиславської укр. гімназі д ра Микола Сабата. Учтельський збір сього курсу ось який: проф. Філарет Колесса (учать української мови), дир. Юліан Левизкий (історії), проф. д р Сабірано Кахрут (латин. та грецьк. мови), проф. Некефор Дниш (математики), проф. д р Роман Цегельський (фізики), проф. Володимир Бригліаер (пропедетики філософії), проф. о. Софрон Глибоцький (релігії) і проф. д-р Гросс (нім. мови).

Досі відбулись три курси: I (1/10—28/10); II, (1/11—28/11) і III. (29/11—20/12). Користало в них 48 учеників жовнів (44 Українців, 4 Жидів), які по відбитю курсу складали іспити зрілости „прискореній“, не „воєнний“.

Слідуючі курси будуть відбуватись в отсих реченях 1917 року: 16/1—14/2; 19/2—19/3; 23/4—19/5; 1/6—30/6.

Кожній ученик, що поклякне VII. кл. в шк. р. 1914/15 або 1915/16 і повинь тепер військову службу, має право (і повинне користати з сьо-

го) внести просьбу на письмі (без стемиля) до управи курсів (An die k. k. Reisprüfungskommission für die den Militärdienst leistenden galiz. Gymnasialschüler, Wien, VIII, Plaristengasse 54, I/14) о приняти його на курс, згідно о покликанні на чотирихтижневий матуральний курс і допущенні до складання прискороного іспиту зрілості. На прошенню треба подати повний підпис і дуже точну адресу, а головню постаратись о потвердження війскових властей, що петент повинь дійсно війскову службу. Прошеня пишеться в укр. мові, адресу в нім. мові. Дирекція курсів повідомить петента карткою, коли розпочнеться найближчий курс. (В повідомленю и стати ся рівночасно візване на курс).

Петент по одержаню візваня просить свою власть „k. u. k. (k. k.) Militärbehörde“ о чотирихтижневий відпусту (не вчислюючи подорожи там і назад). В прошеню о відпусту треба конечно покликати ся на розпорядок и. к. министерства війни (в порозуміню з и. к. министерством кривої оборони) з 27. лютого 1915. Ч. 21.792, Віз. 2.

Найпізнійше день перед потворенєм курсу має кандидат зголоситись у директора курсів, д-ра Н. Сабата (Wien, VIII, Plaristengasse 54, I/14) і предложити шкільне свідоцтво з укінченої VII. класи.

Замітка. Ученики жовніри, що покінчили VII. класу в шк. році 1913/14, і з укінченою VIII. кл. мають право скласти негайно т. зв. „воєнний“ іспит зрілості перед и. к. іспитовою комісією для учеників середних шкіл у Відні, III. ул. Радецького, ч. 2. Іспити відбувають ся кожного четверга (крім свят) навіть в часі великих ферій (вакацій). Перед тою самою комісією можуть складати звичайний іспит зрілості також екстерністи.

Дуже раівно нашої молодіжї, що повинь тепер обовязки жовніра на війні, щобн жорі стала з чотирохтижневих матуральних курсів у Відні. Се вийде на добро і для молодіжї і для народу — головню по війні.

Н. Данш.

Польські надії.

„Gazeta Wisczoga“ з 10 с. м., вішуючи на єввої останних водей на рємунсько-російськїм фронтї можливість уступлєня неприятелю на лінію Прута, малює такі перспективи:

„З хвїлею уступлєня на лінію Прута промінь російського фронту, завішений далеко коло Риги на півночі і сягаючий через Галичину й Ромулію до Чорного моря, силою факту му сїти не відхилити ся звзд, віддїляючи ся від польських земель і рівночасно отираючи корєсні перспективи для увільненя знятої Росїями Східної Галичини й Буковини. Се узилєне звзд отворить також для євентуальної австро-німецької офєнзиви ряд дуже корєсних можливостей, які все отворить ся євволю факту під час звиваня фронту і перегрупованя противників, в додатку євєморалізованого відєоротєм. Від успїхів тої євентуальної офєнзиви, яка остає би без сумніву в звязу з акцією німець-

ких і болгарських війск проти лінії Пруту й євентуально позя ту лінію, залежати будуть правдоподібно будучї границї польської держави на схід. Одначе не є виключєно, що землі, які вдало ся би здобути підчас тої офєнзиви, творили би вже тїльки звстає для мирних перєговорів, і тоді очевидню вислїди операцій на тім терєні не мали би для нас безпосереднього політичного значїня.

НОВИНКИ.

Львів, 10. січня 1917

— Викуп острова Хортиці — колишньої Запорозької Січі, Петроградська телеграфічна агенція під датою 9. XII. 1916 р. повідомляє: „Город Александровскъ исключенъ въ Нїмцїями менїтїями умовою дотїчно набути історичного острова Хортиці — колишньої Запорозької Січі. Разом набуто 2 500 десятин по 300 карб. за десятину“. Як відомо, по здобуттю і зруйнованню Січі російським генералом Тєлєпєєм 1775 р. острів Хортицю забрали й віддали під „картофельну“ німецьким колонїстам, про що гадус у своїй Кобзарі В. Шевченко. — ф. К.

— Знесене мясо у львівськїм трамваї. Незабаром має бути знесений у львівськїм трамваї подїя вї класи. Рівночасно буде звведена одна ціна билетів їзди. Для курїїв будуть прїзначенї дочепленї вози.

— Зголєшеня припасів бараболї. Урядово євдошують: Наслїдком припорученя и. к. команди мїста в цілі усталєня приїлїу бараболї мїському апровізанційному заведеню заряджу, щобн всі заведеня, купці і приватні особи зголєдили під загрозєю карних наслїдків в рєчєнцї до 15. січня с. р. письменно заласи бараболї, які є в їх посїданню до 1000 кг., згладно євше 1000 кг. в комісарїятах дотїчних дїльниць з точним поданєм сїлькостї бараболї, числа осіб, остаючих на удержанню та точної адреси. По уплїлї рєчєнця зарядить и. к. команда мїста ревїзїі в цілі провїреня правдївостї поданнї дат. Особи, які мають припас бараболї переєвисшїяючий приписану норму, не одержать дальших карт картофляних.

— Рєчєнець субскрїпції пятої воєнної австрїйської позички уплїває нїнї дїля 10. с. м.

— Справа організації нашого жіноцтва. На сьогоднішнїм засіданю членів У. П. Т. піднесєно справу організації нашого жіноцтва, якою займаєть ся д-р М. Пачовський. Щобн прїспїшити єю справу та євєалїзувати гадку, організатор запрошує Вл. Павла і Паничок (від 16 літ позичившї) та Вл. Громадян мїсцевих і з околїць на довірочнїй нарадї на день 1. лютого с. р. в наїї, що до того дня зможе „провїнція“ подбати за перепустку їзди до Львова. Організатор выголєсєть обєємистий рєферат про організацію європейського жіноцтва, предложить статут (до дискусїї) і подасть алїан організації звязи централї з сїльськими кружками, почїм наступуть проєвєрїчний вибір прєзидєнтки і 2 заступниць, що займуть ся дальшою прїєвою на тім полї нашого національного житя. Щобн знати, скїльки належить выготєвити запрошенє і яку салю на сї сходинї прїзначити, просить ся Вл. учасників з провінції повїдємити Головному Управу У. П. Т. (зуд. Мохнадського), хто прїбудє на євше о значєні сходини. — Д-р М. Пачовський.

Шведський ученик про Шевченка.

Taras Schwabacko. Ein ukrainisches Dichterverleben. Historische Studie von Dr. Alfred Jensen. Verlag Adolf Holzhauschen, Wien 1916, 89, 157.

З під пера шведського славіста вийшла цікава і цїнна книжка: цїкава, бо містить дуже много відомостей про наш варїд, воєсім незнаных то-за Україною; цїнна, бо подает повний, вірний і в великою орижальністю амальований образ житя Шевченка і характеристику його творїи.

Книжка Єнєна дає більше, ніж в заголовку обїяє: „Першою моєю цілю було — євше шведський ученик — євблїтити й євїнїти поета, як і євєвалїду душу українського народу з помічю його власних поезїй“. Вірний сєсму задаєню подает проф. Єнєн короткї історичкї і літературнїй аступ перед житєвськєю поєта, даєт на євсєві студїї Ол. Кєвнєського зобразив житє його в трєхх рєдїдїях: 1) до заглєня на заслєанню і пїсля заслєаня, а звїднї орїжальною і дуже вучасною методєю схарактеризував його поєтанє. Євєтарчєть тєлєвн го дати заголовнї роздїлїв тої трєтьої частинї студїї, а євміркуєтш, що Єнєн не євївош утер тою дорогою літературнїм критикї, тїльки зумїв для розбору творїє тої нашого — звїстєм й фєрмою тїшого орїжальнєго євєта євшукати євєстивий євєсїб. Роздїлє: Будучий кєб-

зар, Поет Українї, Поет живописець, Народнє-поєтичнїє елемєнтї, Національнїй єпїк, Полїтїчнїй бєрєць, Авєстол прєвєдї, Спївєць жіночїй недолї — не тїльки подають докладнїй аналіз Шевченкових творїє, але й утворюють саме завдяки тїй євєсїлї і старанню перевєдєнїй аналізї мозайкову сїнтєзу його свїтогляду, почуваня і бажань та складають ся на вірний образ його віжної душі, в якїй мїстїлась душа цілого народу, відбїлась майже євєвотїчна прєрєвда Українї з її столами й могилами, яєвнїм небєм і зорями, та євпрїядсьє ціла євжнїа й свїтєла мїнуєвщина його землі в трагічнєю сучаснїєстю. Цїлу ту часть по-євєрєплїв Єнєн найкраснїшим євїєвїзмам з поезїї Шевченка в німецькїм перекладї рїжнїх авторів, чужих і наших, — є там однїй й шведський, пера євємєсто Єнєна (євєрша частїна єлєгії „До Основнїкнїка“). І так чужїнєць, находїючи ті переклади в студїї Єнєна, може прїблизно бо дай євєвєумїти й євїнїти красу, значїнє й сїлу Шевченєвої поезїї, бо має до них євлучнїє пояснєня учєного профєсора, якїй Шевченківськєю літературу євпануєвв і умїє євєю справно корїстуватись. Рівнож подбав автор про те, щобн познакомїтїсь з євєспїльнїм й політїчнїм положєнєм українського народу до Шевченка й за Шевченка і се даєт йому євєспромєгу, євїнїти євлучно значїнє політїчнїх пєєм. Тїльки прї „Неєфїтїях“ за слабо підєвєркуєв політїчнєю аєвєгорїєю тої „культурноєго образца в перших частєх хрїєстїанства“ — як Єнєн „Неєфїтїєв“ називє, але прї розборї поставив їз нєвїбч „Кавказу“ і тїм сїмїм євже найкраснєє докавав, що і для них умїєв знатнїй відповїднєє мїсце.

З технічного боку прєдставлєєть ся книж-

ка євєпурно: євєліновий папїр, два євєвпортрєтї Шевченка, однї барвнїй, однї чорнїй. Книжка й не така дорога євєпроти євєєрїшної дорєжнїй папєри і робїтнїка: 6 корєн. Хто хоче наглядно переконатїсь, як повинь євнїглядати поважнїа література критикна, а якїй євмістє богато, до імєнно євєждєє слово має євєвоє зару, набуєтє радо єю книжку. Звїядєє в нїї і розривку і хотєнє.

Щє треба згладати й про Послїднє словєв, якім кінчють євєвоє студїю Єнєн:

„Влучно порївнєв Самїїлєєко — євже євїв — Шевченка до дорогого камєв, що лєжїть на величїм шлєху. Бєгато людїй його мїнає, не пїзнаючы євєрєстєтї камєв.“

„Так було й з Шевченком. Богато часу мїнуєтє, закї нашє жадаєє свїтєла довідлєлєсь про Тараса Шевченка євєщо бїдальше, ніж самє тїльки їма.“

Наєвїши потїм євєголєси євєвєважнїїшеє російськїх критиків і письменників, які з євїжнїком Бєлїнськєго вїдєєслєсь до поєта євєбєжнїво, а тїм сїмїм аї євєрєєдєлїнїм прїзначєнєм його євєєвєрєчєного таланту й а похвалєам, євїнїчїть євєвоє гєрну книжку євїєвїєм пророчїм вїєвєтанїєм Фєдьєвнїча прїє вїлє „жїєвоє слово“ Кєб-заря, вїєвєвїєнїєм шє 1865 р. в однїї в його нїмецькїх поезїї, готра розпочїнїєть євєє словєамнї: „In Kiew an der Lawra, Da sass ein Sangesgrel.“

Д-р Остап Манарушина.

РОМАН ЗУВИК

— найдешевший магазин в'яв'атний —
ВЕЛИКИЙ ВИБІР ЗИМОВИХ МАТЕРІЙ!

Львів, ул. Галицька ч. 16.

— Управа залізниць занята Галичини й Буковини. Як повідомляє „Кіев. Мысль“, приклямо до півд. зах. залізниць виділено управу залізниць ванятої Галичини й Буковини у самої Іну одилично з осібом в Чернівцях. Начальником тих залізниць іменовано інженіра тел. Кирилловича.

— Виселене утікачів з б'рідського повіту. „Кіев. Мысль“ доносить із Житомира: Тернопільський губернатор повідомив волинського губернатора, що в б'рідського повіту має бути виселено 3 000 утікачів, і просив прийняти їх у волинську губернію. Волинський губернатор по порозумінню з волинським комітетом всеросійського земського союзу повідомив тернопільського губернатора, що сі утікачі можуть бути прийняті й розселені в новгород волинським і житомирським уіадах. Тернопільський губернатор просить вислати провідників для супроводу утікачів на міцях їх розселення. — (Ф. К.)

— Українські колядки і пісні на концерті для ранених у 3-ім земським шпиталі у Києві. 6/19 го грудня в 5-ім земським шпиталі у Києві був концерт для ранених. На концерті хор узенів 2 ої жіночої духовної школи співав між ин. українські колядки і пісні. — Ф. К.

— Поступоване в цивільних справах супроти осіб військових і осіб в ними зв'язаних. Нинішнього дня появила ся в „Вістнику державних законів“ розпорядок про зміну цісарського розпорядку з 29. липня 1914 р., який нормував поступоване в цивільних справах супроти осіб військових і зв'язаних з ними. Новий розпорядок дозволяє розпочати поступоване в три місяці по дні, в якім уступила причина перерив поступованя. Далі сказано, що в реченці, який буде планійше означений, буде унормоване розпочате поступованя супроти тих військових, які в хвилі заклоченя мира будуть належати до війська, военної маринарки, краївої оборони або загального ополченя. Змінене також § 6., призначючи господарську оборону в екекучційнім поступованю близьким ріднякам осіб, які беруть участь в сій війні.

— На военні кухні для бідої шкільної молодіжи влинути дали отсі жертви (в коронах): персонал міського трамваю 100, директор Іосиф Томіцький 10, Жівностенска Банка 50, „Газета Wisconsin“ 100, рітмайстер Сокульський 150, ректор Твардовський 20, п. в. Соколовська 5, філія австро-угорського Банку 500, Беміенний 200, Ганц і Боровський, властители готелю „ім періаль“ 150, надпоручник Мвйтнер, дохід в льотерії 4 400. — На военну кухню: полевий арешт команди м. Львова 190,39 к.

— На „Зеліаного Лицаря м. Львова“ вложили далі (в коронах): збірка шкільних дітей в Соколякках 85,30, дохід в розпродажі надзвичайних видань 321,01, д. р. Рудольф Брайтер 20, дохід в концерту в каварни „Варшава“ 220,20, збірка бар. Йоркша 3 048,07, Вальдбавм 15, за відзнаки до шалоко старство в Туріні 20, старство в Добросили 20, збірка шкільних дітей у Вроцкові 29,16, а конта почтОВОї шкідниці ч. 62,20, полеві стрільці ч. 18 за відзнаки до шапок 24, в фондів кіна 500 дирекція державних залізниць у Львові 750, проценти від фонду до 31. грудня 1616 р. 1470,16. Шліий фонд з дня 31. грудня 1916 знесить 151 513 кор. 36 сот.

Загадна смерти інж. К. Скульського.

Самовбієство?
Відень 1. січня 1917.
Поліційне слідство, головнож висліді лікарської секції тіла пок. львівського інж. К. Скульського, про якого скоролостіжну смерть у Києві ми оводі агадували, повели до звсіім иншого висліду, як спершу думано. Не впаів він жертвою грабійничого жорду, тільки покінчив самовбієством. Через те й в рещтованого спершу сторожа камешніи випущено вже на волю. Секцію, як доносить „Кіев. Мысль“, переводили професори В. Таралухи, Е. Шецель і Н. Туфанов. На основі актів огляданя трупа на місці смерті і секції установила вони, що тут рішучо заходить припадок самовбієства. Рана коло правого виску зроблена не вхидячою але вихидячою кулею. Денат привою рукою випавши з револьвера в сонну артерію, а вже за життя говорив він не раз, що найліше покінчить він з собою через ранене сонної артерії. Револьвер найдено в ліжку, бо він упав під спину дената. Між перепискою пок. інж. Скульського найдено лист з перға двох місяців, в якім він говорить про свої похорони. Найтемо також розпорядок послідної волі, в якім все своє майно записує матері, що живе мабуть у Львові.
Про мотиваи житєвої драми, яка довела С го до самоубієства, нема в переписці його ніякої звістки і що до сього ніхто навіть не подає д.

когось здогаду. Майже перед днем самоубієства пороздурив пскійник свої річи між при слугу. При огляданю мешканиа звернено увагу на великий глунок біля і одіна, що стояв від дтерми, котрі лучили його кімнату в мешканем господаря інж. Ржонейкісго. Спершу думано, що грабійники не впаіли винести загарбаних гітій. Тепер вяснено сю справу куди инакше: Скульський, лікадуючи свої справи та оспоряд кувуючи переписку, в котрої дещо палів, по боював ся, аби што в сусідній кімнати не увійшов та не перешкодив йому. отримто й загордив двері клунком в річи. Саідство в справі скоролостіжної смерті інж. Скульського припинено.

Бодеслав Казимир Скульський жив після звіаду зі Львова в Дубні і тільки літои прибув до Києва. (яв)

ОПОВІСТКИ.

1. Українські учениці школи віділової в Стрию вважили на УСС. квоту 50 К. 10 с.

ПОМЕРЛИ:

0. Микола Кишакавич, завідатель Борятиня, в 38 р. житя а в 15 році священства помер дня 19. грудня с. р. по довгій і тяжкій недуві. Похорони відбули дня 21. с. м. Покійний переживав тяжкі хвилі підчас інавазі; працював тяжко завідуючи сам в трьох церохіях, та великим тактом умів утримати нарід в рівновазі. Намірнэ його праця підірвала його і так слабе здоровле і приписала конець його житю. Осиротив жену Олександрю в ільницьких і шестеро дрібних дітєчок. В. Я. п.

Димісія Трепова і Ігнатева.

Кн. Голціи президентом міністрів ПЕТРОГРАД (Тьб). Президент міністрів і мвіістер комунікацій Трепов і мвіістер просвіти гр. Ігнатева перенесени в стан супочинку. Сенатор і член Державної Ради кн. Голціи іменованіи президентом міністрів. Сенаторови Кульчинському поручено управу міністерства просвіти. Товариш мвіістра заграничних справ Нератов іменованіи членом Державної Ради.

Важні военні наради центральних держав і Болгарії.

СОФІЯ, 9. січня (Бол. Аг.) З компетентної сторони запевняють, що болгарський начальний вожд ген. Жеков, який в товаристві наступника престоло князя Борнеа був короткій час в німецькій великій головної кватирі, де був прийнятий цісарем на довшім послуханю і відбув довші наради з Гіндевбургом, Людєндорфом і в заступаючим начальним вожаком австро-угорської армії архикн. Фрідріхом і шефом австро-угорського генерального штабу бар. Коврадом Гецендорфом, — в дуже вдоволений з вислідів своєї місії. Він дав в них звідомлене королеви Фердинандом в Пішанах.

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ:

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 10. січня 1917.

Війня на Сході.

Між устам Путьні і Фокшані виперто неприятели за Серет. По обох сторонах Шушіти Росіяни й Ромуни старали ся протинаступами ціною значних жертв заволовити ся від натиску наших війск. Іх зусилля остали без успізу. Нова втрата терену і втрата 900 полонених і 3 машинових карабінів, — такий був для неприятеля вислід обох останних днів боротьби. Дальше на північ в области ц. і к. війск не стало ся нічого особливого.

Війня в Італію і на Балканиї.
Нема нічого огодосити.
Заст. шефа ген. штабу Ф. Герфер.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ 10. січня 1916.

Західний терен війни.

Серед бурі й дощу богва діяльність остала мала, тільки над рікою Анкрою були значні гарматні бої.

Охідний терен війни.

Фронт кн. Баварського: Сильніші наступи Росіяи на південний захід від Риги, як також численні атаки менших відділів між побережем і озером Нароч також вчера остали звсіім без успізу.

Фронт архикн. Йосифа: Росіяни й Ромуни двром старали ся відискати забрані їм становища на горах по обох сторонах долини Шушіти. Іх протинаступи, виконані значними силами, скінчили ся нічим, при чім понесли вони криваві втрати. На північ і на південь від долини Казіню аверто неприятеля далі. В боях обох останних днів дістало ся в наші руки 6 офіціри і 900 жовнірів, також 3 машинові карабіи.

Група війск Махєнзена: На північ від фокшані вдало ся нам усдовити ся на лівім березі Путьні. Між фокшані й Фундені примусили ми побитого неприятеля уступити зі становища за Путьню й відступити за Серет. Полонено 550 жоваірів. При устю Р. мніха Сарата вдержали ми проти кількох неприятельських наступів користи, осуячені наступом.

Фронт Македонський: Нічні наступи над Струмою відперто.

Перший генеральний кватирмайстер Людєндорф.

Не забувайте про голодних школярів!

Жертви на обіді для шкільної дітвори
::: приймає Адміністрація „Діла“ :::

Українська бурса в Празі.

Хто сль з сльозами,
той збере в піснями.
№. 126, 5.

Сіємо і пригадуємо ласкавій памати ш. ас мляків, пань і шанів, відозву комітету в справі бурси. В кого буде ласка і серомога, того просимо, щоб пожертвував для бурси сто корон нарає, або прислав 10 кор. місячно до того часу, як війня скінчить ся і діти будуть могли вернути до рідного краю, а батьки їх спроможуть ся дальше їх удержувати. Таких патріотів — земляків і землячок буде комітет шанувати почесним імям „Добродія“ або „Добродійки укр. бурси в Празі“, а сього часу ще й пошанує дипломом в присвятою: „Українська бурса в Празі своїм Добродіям на сложию воєнних років 1914—1917“.

6. січня записав комітет до почоту „Добродіях“ і „Добродійв бурси“ Вп. Панич: Катерину Пудюй, дружини гефрата Пудюя, і Леонтину Гольшміт в Гейдєльберга та Вл. Панич: Вслодєслава Роминовського, інспектора народних шкіль, о. Стефана Біліньского, гімн. катихита і гр. кат. адміністратора в Маюшніні, Т. Гозу, ц. і к. оберлейтнанта, о. Петра Курчабу, гр.-кат. пароха в Острові, Оскар Хомичского, інспектора гев. в Niederaltm Grödig коло Зальцбурга, Августина Муссовського, смер. учителя в Самбора Острові, д. ра Гріг. Гарматія, старшого лікаря при етап. баталіоні 254 і д. ра Евгєна Бурачинського (военний шиталь в Домжале в Країні).

В кого ласка стануги до помочи своему народови, того просимо олопастити комітет від адресою: Hofrat Dr. I. Puluj, Smichow Ferdinandskai 29.

Комітет помочи для шкільної молодіжи в Празі.

Домагайте ся „Діла“ в усіх публичних льоналях!

